

at den ene måske går hjemme, netop fordi man har en stor børneflokk, ja, så skal de altså ud og tage overarbejde i et omfang, der kompenserer for den besparelse, Dansk Folkeparti ønsker at få gennemført. Og det er jo ikke sådan småting. Det er altså måske en halv gang mere arbejde for at tjene den løn, som Dansk Folkeparti ønsker at fratage børnefamilierne ved at sætte den grænse for børnechecken.

Når jeg tager det frem, er det selvfølgelig, fordi jeg mener, det er sådan et dejligt, smukt billede, at man vælger at spare på de allerfattigste i ulandene, i Afrika. I Danmark vælger man dem, der står allersvagest, nemlig flygtninge og indvandrere, og så vælger man børnefamilier og tager penge fra dem. Det hænger jo smukt sammen.

Nogle af dem, der står svagest i verden, dem ønsker Dansk Folkeparti at tage penge fra.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Hr. Flemming Kofod-Svendsen spørger, om det er tilfældigt, vi nævner det her med to børn.

Jamen det er ikke mere tilfældigt, end at vi selvfølgelig havde gjort os nogle overvejelser og så er landet på det. Og jeg mener, at hver gang man sidder med finanslovstof og man sidder med statens budget, er det sådan, at hvis man vil bruge nogle flere penge på et område og selv vil anvise, at nu skal vi bruge nogle flere penge på f.eks. ældreområdet eller sundhedsområdet for at nedbringe ventelisterne, jamen så sagde jeg allerede i mit ordførerindlæg, at så føler vi, at vi er forpligtet til også at anvise nogle besparelser, samtidig med at vi kommer med de konkrete forslag til nye udgifter.

Det er jo et prioriteringsspørgsmål. Hvis man ønsker at bruge flere penge, må man prøve at finde pengene et sted, og så er der altså en besparelse at hente her.

Der vil jeg så også endvidere sige til hr. Frank Aaen, at vi deler ikke hr. Frank Aaens udgangspunkt om, at børnefamilier automatisk skal betragtes som en af verdens svageste grupper. Altså hr. Frank Aaen slog børnefamilierne sammen med dem i ulandene, der modtager fattigdomsrelateret ulandsbistand, og sagde: Det er jo typisk, Dansk Folkeparti vil spare på alle svage grupper.

Altså børnefamilier er ressourcemæssigt nogle af de stærke grupper, skulle jeg hilse og sige. I min omgangskreds har stort set alle efterhånden småfolk derhjemme. De er ikke sådan nogle sva-

ge, ynkkelige personer, som hr. Frank Aaen ønsker at gøre dem til. Det er nogle ressourcestærke personer, og det, der så er sagen, er jo, at de to første børn, man får, jamen det er måske også typisk der, hvor man har størst brug for at få en håndsækning fra det offentlige til de udgifter, der er. Og så har vi en forventning om, at behovet aftrappes, efterhånden som man bliver ældre og man eventuelt får barn nr. tre og fire.

Det er så også en af grundene, kan jeg sige til hr. Flemming Kofod-Svendsen, til, at vi synes, at det dér med de to børn var meget passende, fordi man typisk vil få det tredje og fjerde barn på et tidspunkt, hvor man måske har lidt mere råderum. Så det er en vurdering.

Men det handler jo om, at hvis vi vil bruge flere penge til de ældre, som vi for mange ældres vedkommende faktisk opfatter som en svagere gruppe end børnefamilierne, jamen så finder vi da pengene et andet sted og anviser dem.

Nu er det lige pludselig et problem, at vi anviser pengene. Jeg troede, det var modsatte, hr. Frank Aaen normalt gjorde sig til talsmand for.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Nå ja, hvad angår de ældre, så har vi jo tidligere set sparekataloger fra Dansk Folkeparti, det er ikke med i årets udgave, men tidligere udgaver af sparekataloger fra Dansk Folkeparti, hvor man f.eks. vil spare støtten til det sociale boligbyggeri væk, hvilket ville betyde dramatiske huslejestigninger for en lang række af landets ældre. Så der er sådan set en lang række af forskellige ting, man kan tage fat i, hvor Dansk Folkeparti viser, at man er asocial.

Der er da ingen tvivl om, at en børnefamilie, hvor der er en stor børneflokk, alt andet lige har et mindre rådighedsbeløb, end man har dér, hvor begge to arbejder og de ikke har nogen børn. Sådan er det.

Det er derfor, jeg synes, det er så smukt, at Dansk Folkeparti omhyggeligt udtager nogle af de grupper, hvor man må sige, at det var da utroligt, at man synes, at folk i Afrika er dem, der har mest og godt kan spare, at man synes, at de flygtninge, der er kommet her til landet, fordi de ikke kan leve i deres eget land og ikke kan få noget arbejde, fordi her i Danmark vil vi ikke ansætte folk, hvis efternavn vi ikke kan udtale, og så børnefamilier, specielt de børnefamilier, der har mange børn, er dem, der godt kan spare.

Skulle der være helt logik i det, skulle det være den første børnecheck – det er ikke et for-